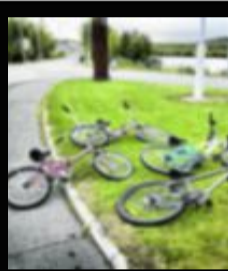

Flyktningstrømmen fra Russland

Det har kommet 1600 asylsøkere til Norge fra Russland hittil i år. Til Finland, som i likhet med Norge er omfattet av Schengen-avtalen, har det bare kommet 35. Mottaksapparatet på grensestasjonen Storskog er overbelastet. Flyktningstrømmen fra Russland har overrasket norske myndigheter, og den var et tema i et møte mellom norske og russiske myndigheter i går. Ifølge Utenriksdepartementet var svarene fra Russland ikke uttømmende. I diplomatisk språkbruk er dette ikke noen mild karakteristikk av Russlands oppførsel. En mistanke om at Russland forvansker norsk asylpolitikk i møtet med sin største utfordring på mange år, begynner å melde seg. Hvis det er tilfelle, er det svært beklagelig og alvorlig. Flyktningkrisen i Europa bør ikke brukes i et politisk spill mellom Russland og Norge, i en situasjon der spenningen mellom vår to land har økt som følge av Russlands folkerettsstridige invasjon på Krim, og den fordekete og destruktive krigføringen i Ukraina.

PÅ HJUL: Flyktninger har etterlatt sykler på Storskog grensestasjon i Finnmark. FOTO: MATTIS SANDBLAD

Det er praktisk umulig å komme seg frem til grensen mellom Norge og Russland uten godkjenning fra russiske myndigheter. Grensesonen på russisk side er nøye kontrollert og bevoktet. Flyktningene som kommer til Storskog er «godkjent» av russiske myndigheter. Ifølge UD er det slik at Russland ikke slipper folk uten visum til Schengen inn til grensen mot Finland, mens det samme kravet ikke gjelder for dem som drar til Storskog. Dette er en underlig og mistenksom praksis. I tillegg skal personer med oppholdstillatelse i Russland, som normalt bare ville blitt snudd på norskegrensen, plutselig ha blitt utvist fra Russland slik at de ikke kan returneres.

Disse tingene bør Norge få gode forklaringer på fra russiske myndigheter, men det er slettes ikke sikkert at slike forklaringer eksisterer. Russland ser ut til å styre en ny flyktningstrøm spesielt mot Norge, og det i en situasjon der Norge ikke makter å håndtere den på en skikkelig måte. Dette rammer nødvendig kontroll av identitet, som igjen svekker en forsvarlig behandling i resten av myndighetskjeden som håndterer asylsaker.

Flyktningkrisen er akutt og setter norske myndigheter på store prøver. At et naboland ser ut til å gjøre situasjonen vanskeligere, er alvorlig. Norge og Russland har en lang og solid tradisjon for å samarbeide om regelhåndhevelse og forutsigbar myndighetsutøvelse i grenseområdene. Hvis Russland setter dette på spill med bakgrunn i konflikten mellom Russland og NATO eller EU/EØS om Ukraina, så går vi inn i en kritisk fase i naboskapet. Norge bør ikke akseptere skittent spill fra Russland i grenseområdene.

Trygt papir

Norske pass er godt sikret mot misbruk, mener politiet etter kritikk fra Riksrevisjonen. Hotelleiere i Ayia Napa er neppe enige.

ANSVARLIG REDAKTØR/ADM. DIR:
TORRY PEDERSEN

POLITISK REDAKTØR: HANNE SKARTVEIT

NYHETSREDAKTØR: GARD STEIRO

DIGITALREDAKTØR: OLA E. STENBERG

MAGASINREDAKTØR: JANE THRONDSSEN

Nå er gode by

Når en påtroppende byråd forankrer sitt politiske engasjement i sin fortid som revyforfatter, vet du at det er duket for mye moro.

Det var etter presentasjonen av Raymond Johansens nye byregjering onsdag formiddag at den nyslåtte byråd for næring og eierskap, Geir Lippestad (Ap), kunngjorde sin plattform:

– Jeg skrev den første revyteksten om mangfold og inkludering da jeg var 18 år. Siden har dette engasjert meg, fortalte Lippestad den fremmøtte presse.

Oslo-tonen

Ikke et vondt ord om revy. Er det et norsk kulturuttrykk hvor vi rent faktisk kan snakke om en egen *Oschlo-tone*, er det nettopp i revyen. Det er likevel et stykke fra hverdagsfilosofien hos'n Kal i Vika og 'a Maja på Enerhau'en til virkeligheten i – skal vi si Bjørvika.

Her får Lippestad og hans nye kolleger konkret eierskap til prosjekter som hovedstadens påtroppende regjeringskonstellasjon så langt har vært skarpe kritikere, endog motstandere av. Samtidig innsettes en SV-ordfører som ble den personifiserte garantisten for at Munch-museet kunne fjernes fra Tøyen for å realiseres i vannkanten ved Operan. Uten Marianne Borgens overenskomst med Høyre-byrådet, ingen «Lambda»-avtale.

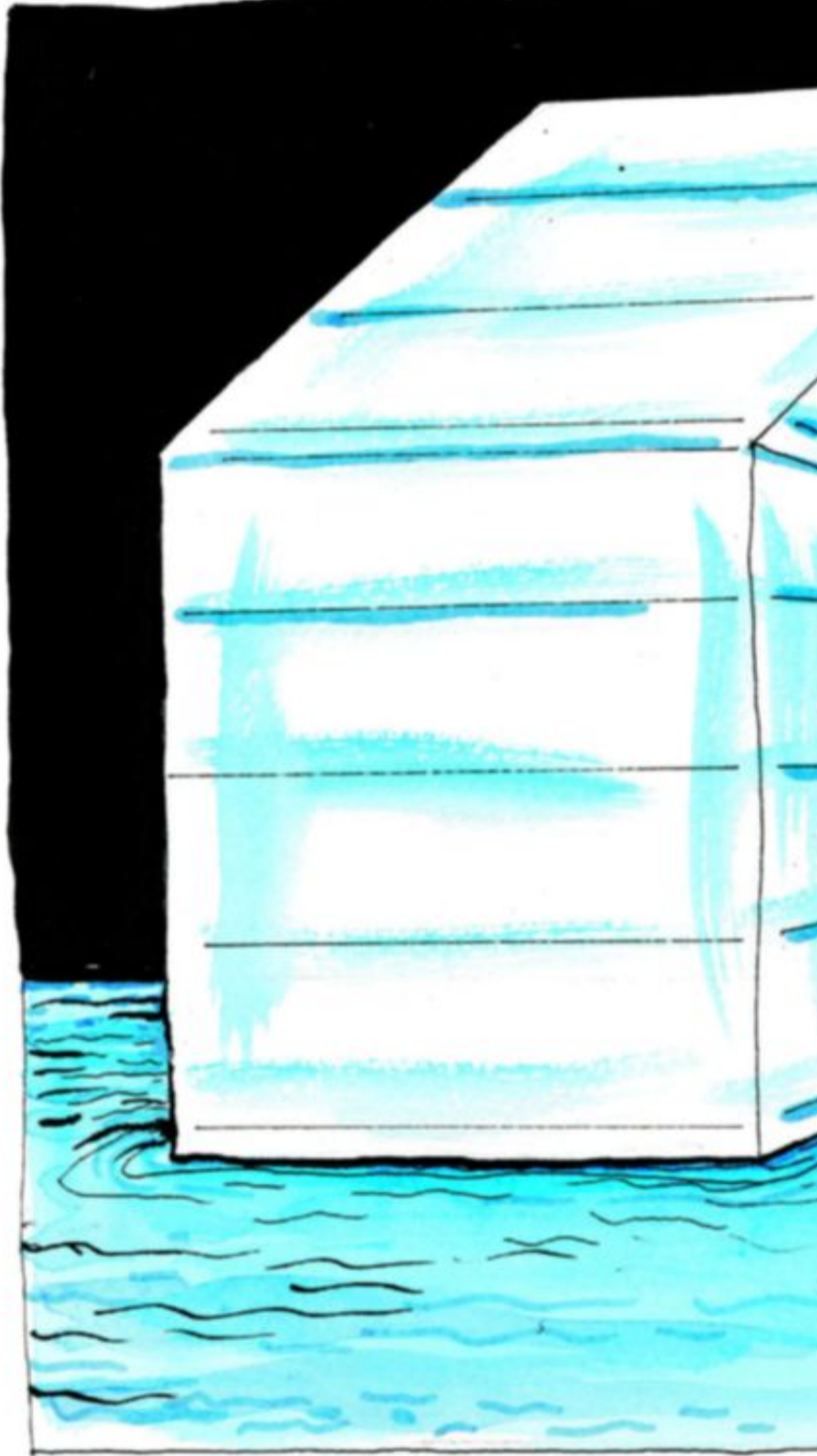
Budsjettsprekk

En kort repetisjon: Kulturbyggene i Bjørvika skulle krone det borgerlige byrådets prestisjeprosjekt, som har vært å tette igjen fjordutsikten mest mulig, ironisk nok under vignetten Fjordbyen. I 2013 vedtok bystyret å bygge nytt hovedbibliotek her, til en kostnad av 2,6 milliarder kroner. Munch-museet «Lambda» ble vedtatt i fjor. Prislapp 2,8 milliarder.

Siden har tilleggskostnadene bokstavelig talt rent på. Grunnforholdene er problematiske, det lekker store mengder vann inn på byggetomta, noe som har fordyret biblioteket med en halv milliard kroner. Denne uken kom nok et nytt prisanslag for «Lambda» hvor Munch-museet selv budsjetterer med at driftsutgiftene i nybygget i 2020 vil være tre ganger høyere enn det er i dag; totalt 300 millioner kr. i året.

Hemmelighold

Kulturbyggene i Bjørvika er organisert som byggherre-etat for nye Deichman og nytt Munchmuseum. I april i år ble ledelsen av etaten avsatt etter at en knusende rapport fra Holte Consulting påviste at elendig styring av prosjektene var hovedårsak til at budsjetter og kostnadsrammer sprakk så det suste. I tillegg kunne Dagsavisen avsløre at det ikke hadde manglet på hverken faglige advarsler eller innmeldte bekymringer om byggeforhold og

tidspan. Men analysen fra Terramar ble lagt til side og hemmeligstemplet i likhet med andre dokumenter om problematiske sider ved prosjektene.

«Bygging under vannstand innebærer en risiko. Utfordringer i forhold til å holde byggegroppen tørr vil også kunne påvirke fremdriften», sto det ifølge Dagsavisen i rapporten som forsøkte å advare Byrådet om at også Munch-museet kunne komme til å slite med vannlekksjer.

Det er bekymringsfullt at man setter i gang gigantiske byggeprosjekter i milliardklassen uten at man har kvalitets-sikret på ordentlig måte, uttalte daværende medlem av bystyrets finanskomité, Rina Mariann Hansen (Ap).

– Ingen tillit

Hun har gjentatte ganger kritisert avtroppende kulturbyråd Hallstein Bjercke (V) for håndteringen av Kulturbyggene i Bjørvika. Da de nye overskridelsene og byrådsavdelingens hemmelighold ble blottlagt, uttalte Rina Mari-

Yngve Kvistad

Akkurat Nå
yngve.kvistad@vg.no

Råd dyre

ann Hansen at hun ikke hadde «grunn til å tro at prosjektet vil gå fint heretter» (Dagsavisen, 4.6.15)

– Jeg har ingen tillit til at Bjørcke vil sørge for at dette prosjektet vil bli bra videre. Han har gitt Bystyret for dårlig informasjonsgrunnlag og brutt en grunnleggende parlamentarisk spilleregul, sa hun da.

I går ble Rina Mariann Hansen utnevnt til ny kulturbyråd i Oslo. Hva sier hun nå?

Omkamp?

Lambda-flertallet i Bystyret har forvitret etter valget, men det vil være en delikat manøver for Raymond Johansen å stille sin egen ordfører i politisk forlegenhet ved å reversere Bjørvika-vedtakene. En beslutning er en beslutning. Samtidig vil «Lambda»-motstanderne kunne si at det

var det borgerlige byrådet som først omgjorde et fattet vedtak og tvang gjennom et annet.

Bjørvika-paradokset er et konkret bilde på hvilke økonomiske utfordringer de rødgrønne i Rådhuset nå står overfor. De har gått til valg på en smørbrødsliste som vil koste mer enn eiendoms-skatten alene kan inndrive. Det må omprioriteringer til. Hvilke? Det nye byrådet arver dessuten et budsjett som allerede har lagt opp til massive låneopptak for å finansiere nødvendige investeringer i hovedstaden. Per i dag er Oslos lånegjeld på drøye 26 milliarder. Aftenposten har beregnet at kommunen i 2019 vil skyldte nesten 50 milliarder kroner.

Ny virkelighet

I likhet med en hel rekke nasjonale byggeprosjekter, er Kultur-

byggene i Bjørvika planlagt og prosjektert under en annen økonomisk himmel enn dagens. I horisonten nå ser vi ikke den samme bekymringsløse fremtiden vi forskutterte oss inn i for bare halvannet år siden. Migrasjon, klimaendringer og andre eksterne utfordringer vil også få en betydning for denne forståelsen.

Å gå inn for å bygge et museum for vår største billedkunstner på Bjørvikas allerede sviktende grunn og samtidig gå god for klimapanelene som forbereder oss på stigende hav og mer ekstremvær, er en interessant øvelse. På ett eller annet nivå må de økonomiske realistene i Ap og miljøalliansen mellom de rødgrønne støttepartiene bli enige med seg selv om en felles virkelighetsbeskrivelse.

Med mindre Geir Lippestad ønsker å skrive et nytt revynummer.

MINNES: Tennisstjernen Rafael Nadal besøker Erawan tidligere denne måneden. FOTO: AP

Terror kalles ikke terror

Luften er tung av røkelse. Unge kvinner danser i tradisjonelle kostymer. Unge og gamle bærer blomster og kneler i bønn foran skaperguden Brahma.

Helligdommen Erawan i Bangkoks business-strøk ble 17. august åsted for det verste bombeattentat noensinne i Thailands hovedstad. 20 mennesker ble drept og 130 såret i eksplosjonen ved helligdommen. Flertallet var utlendinger.

Thailands militære myndigheter sier saken er løst. To menn sitter i varetekt, den ene skal ha plassert bomben og den andre utløst den. Om et par uker vil de bli stilt for retten.

Men det er langt flere spørsmål enn svar, når det gjelder etterforskningen, de angivelige gjerningsmennene og ikke minst deres motiv, som oppgis å være hevn for myndighetenes aksjoner mot menneskesmuglere.

Det er også bemerkelsesverdig at Thailands militærmyndigheter avviser enhver tilknytning til internasjonal terrorisme. Terror kalles ikke terror, kanskje fordi det er for belastende.

Turistindustrien er livsviktig for økonomien og myndighetene er opptatt av å fortelle at Thailand er trygt for turister og at sikkerheten er skjerpet.

Utenlandske diplomater sier til Bangkok Post at myndighetene bør akseptere fakta, at dette var et terrorangrep med internasjonale forgreninger. Mange av de mistenkte for Bangkok-terroren er utledninger, inkludert 15 mistenkte som fortsatt er på fri fot. Den ene av de arresterte skal ha identifisert seg som uigur-muslim, den andre skal være en kinesisk borger fra Xinjiang, der mange fra den muslimske minoriteten bor. I juli ble 100 uigurer deportert fra Thailand til Kina, til tross for at de hevder å bli forfulgt i sitt hjemland.

Vel to måneder etter terroren er alt nesten som før i Erawan. Tilstrømmingen er stor og tilsynelatende upåvirket av terroren. Men det skjer under årvåke øyne fra det store politioppbudet som vokter helligdommen.

Turistene kommer for å se en attraksjon, andre kommer for å be. Den gyldne statuen av Brahma, med ansikter i fire himmelretninger, er omkranset av blomster og røkelse. Det er et bilde på ro og harmoni, så fjernt som det er mulig å forestille seg åstedet 17. august. Ingenting minner om det grufulle.

Men Thailand har ikke råd til å glemme. Av hensyn til sikkerheten er det nødvendig å oppklare og opplyse om alt som skjedde da terroren rammet Bangkok.

